

Andere manieren om koninginnen in te voeren

Als de heer Van der Kammen in het aprilnummer zegt, dat er wel vijftig verschillende manieren zijn om een koningin in te voeren, dan blijven er voor mij wel een paar manieren over om te behandelen. Wanneer we een volk hebben dat geen koningin en geen broed meer heeft, dan zal het invoeren van een koningin van hetzelfde ras vrijwel nooit een probleem zijn. Dikwijls wordt een kernvolkje met een bevruchte jonge koningin in zijn geheel in het moerloze volk gebracht. Voor de zekerheid kan men de koningin in een kluisje doen en losjes afsluiten met een propje zacht papier.

168 Na enkele uren zullen de bijen de koningin bevrijd hebben. Een kernvolkje of bevruchtigingsvolkje is een heel klein volkje (een half raam bijen) waarin de imker een pas uitgelopen koningin invoert. Deze koningin zal vanuit dit volkje ongeveer tien keer uitvliegen om met een dar te paren (bruidsvlucht maken). Elke imker kent het spannende moment, wanneer hij drie weken na het doppen breken zijn volken controleert, om te zien of de jonge koninginnen aan de leg zijn. Komt hij een volk tegen zonder broed en ook geen gepoetste cellen op de plaats waar het broednest moet komen, dan is de koningin bij de bruidsvluchten verloren gegaan. Zijn deze cellen wel gepoetst dan is er drie weken na het doppenbreken nog wel een kansje, dat de koningin aan de leg zal gaan. Gepoetst wil zeggen, dat er in het midden van het volk op grote oppervlakken van de raten de cellen glanzend schoon gemaakt zijn. Zijn hier en daar enkele cellen half gevuld met nectar of stuifmeel, dan kan de imker er zeker van zijn, dat er geen koningin meer in het volk aanwezig is. Het is nu maar te hopen, dat hij bij het doppen breken een aantal kernvolkjes (bevruchtigingsvolkjes) heeft gemaakt, zodat hij over reserve-koninginnen kan beschikken. In dat geval is het een eenvoudige zaak om dit volk een jonge bevruchte koningin te geven. Sommige imkers bewaren voor dit doel wel enige oude koninginnen in zogenaamde vegers en dat is natuurlijk beter dan niets. Een volk, dat al vijf weken moerloos is, nog trachten te redden met een raat jong broed om zelf een nieuwe koningin te laten telen is wel een heel slechte methode.

Wacht de imker na het doppenbreken langer dan drie weken met het controleren van zijn volken, dan is de kans groot, dat hij in enkele volken eierleggende werkbijen aantreft. Zo'n legsel herkent men aan

opvallend veel belegde darrecellen met meerdere eitjes per cel. Het broed in de werkstercellen is onregelmatig en het celdeksel bol, want uit de onbevruchte eitjes ontstaan alleen darren (bultbroed). Wil de imker in zo'n volk nog een nieuwe koningin invoeren, dan heeft hij met een moeilijk geval te doen. Een methode, die een goede kans van slagen biedt, gaat als volgt. Na verwijdering van dekplank of dekkleed wordt een lege broedkamer op het volk geplaatst met in het midden een klimraat. Hier bovenop komt een tweede broedkamer met een moergoed volk, dat minstens drie raten bezet. Langzamerhand ontstaat er nu contact tussen het volk boven en het moerloze volk. Door de aanwezigheid van een leggende koningin, houden de werkbijen op met het leggen van eitjes. Zaak is, dat men dit volk minimaal twee weken niet stoort, daarna kan men de lege broedkamer wegnemen. Vaak weten de bouwmeesters onder de bijen de schade die ontstaan is door het bultbroed nog aardig te herstellen, zodat men die raten niet direct hoeft op te ruimen.

Een andere methode is, het darrebroedige volk minstens vijf meter te verplaatsen en op de lege plaats een klein volk in een kast met veel extra ruimte te zetten. De vliegbijen van het moerloze volk voegen zich geleidelijk bij het kleinere volk en na een paar dagen kan men alle bijen ter plaatse van de raten schudden. Op enkele na zullen alle bijen zich bij het andere volk voegen. De raten met bultbroed kan men opruimen.

Als men toch over voldoende bijenvolken beschikt, worden ook wel de buurvölker van het weggenomen darrebroedige volk naar elkaar toegeschoven en handelt men zoals in het vorige geval. Het darrebroedige volk wordt nu ook opgeheven.

Nu rest ons nog de zeer moeilijke gevallen te behandelen. Hiervan is sprake, als men een koningin van een ander ras in wil voeren. Dat lukt alleen maar door een klein volk te maken met uitsluitend jonge bijen. Maar ik denk, dat een beginnende imker hier beter niet aan moet beginnen. In het julinummer hopen we, dat er veel honing in de kasten zit. Het honingoogsten en slingeren zullen dan aan de beurt komen.